

[Undervisningsministeren.]

Museumslokaler. Særdels velegnede vil de være for Folkemuseet, og Arealet er endda større end det, man i tidligere Planer har regnet med. Her vil Folkemuseet, der nu ligger opmagasineret i Bredgade i Kunstindustrimuseets Bygning, kunne anbringes paa en passende Maade og som Afslutning af Nationalmuseets Samlinger fra Oldtiden gennem Middelalderen, gennem Landbokulturen og Købstadkulturen op til den nyere Tid. Og den Plads vil blive meget billigere end nogen af de tidligere foreliggende. Man havde hidtil regnet med 1 Million til Opførelsen af en Folkemuseumsbygning, nu kan man nøjes med 400 000 Kr. ved at anbringe den i den brandsikrede Tagetage, og endda har man Udsigt til 100 000 Kr. fra Holger Petersens Fond, som netop kan faas under disse Vilkaar. Altsaa 300 000 Kr. i Stedet for 1 Mill. Kr.

Tilbage var saa Spørgsmaalet om Frilandsmuseet, men naar vi kunde knytte Folkemuseet og Nationalmuseet sammen, vilde det naturligste være at lade Frilandsmuseet blive liggende derude ved Lyngby. Det var en smuk Tanke at knytte Frilandsmuseet og Folkemuseet sammen, men det er ogsaa en smuk og rigtig Tanke at knytte Nationalmuseet og Folkemuseet sammen, og begge Dele kan ikke gøres. Vi kan ikke have de 3 Samlinger sammenknyttede, det er en Umulighed. Jeg tvivler for øvrigt om, at der i København og nærmeste Omegn er noget andet Sted end Arsenaløen, hvor man passende kunde knytte Folkemuseet og Frilandsmuseet sammen. Der har været Tale om Gentofte og andre Steder, men det vilde være meget urimeligt og bekosteligt og ikke Pengene værd. Det er altsaa Tanken, at Frilandsmuseet skal blive liggende ved Lyngby. Nu er de Betæneligheder, der kunde rejses derimod, maaske ikke saa store, som de var den Gang, for Lyngby bliver gennem den elektriske Nærtrafik og Rutebilernes stadige Udvikling stadig nærmere knyttet til København. Paa den anden Side er det rigtigt, at Frilandsmuseet ligger temmelig uordnet og tilsyneladende lidt afsides. Der trænges til en Omordning. Naar jeg ikke har forelagt Forslag om denne Omordning som et Afsnit i dette Lovforslag, skyldes det bl. a., at jeg gerne i Midten af December vilde forelægge Folke-

museumsforslaget og Nationalmuseumsforslaget saa hurtigt som muligt og endnu manglede enkelte Forarbejder med Hensyn til Frilandsmuseet. Bl. a. skulde Sagen forelægges i Bygningsraadet. Maa jeg her bemærke, at baade dette Forslag og Frilandsmuseumsforslaget har været til Behandling i Statens Bygningsraad, som har godkendt dem begge.

Vi blev imidlertid i Ministeriet enige om, at det vilde være naturligst at forelægge Forslaget om Frilandsmuseet som en Finanslovbevilling; i Aar drejer det sig om første Del af en formentlig 3-aarig Bevilling. Saa staar det endnu hen, hvor stor den samlede Bevilling behøver at blive. Direktør Mackeprang har, som man vil se af hans Redegørelse, regnet med 500 000 Kr. Derunder er 150 000 Kr. til Grundkøb, idet hele Arealet trænger til at afrundes; vi maa have langt bedre Indgangsforhold, en Portal o. s. v. Imidlertid har man ment, at det under de nuværende finansielle Forhold vilde være urigtigt i dette Aar at anvende 150 000 Kr. til Grundkøb. Man har ment, at den første Bevilling burde anvendes udelukkende til Arbejderne. Dertil kommer, at der er en Del af Frilandsmuseet, der i højeste Grad trænger til Forbedring hurtigst muligt. Det er de gamle Bygninger, som er forfaldne og ved at smuldre hen, og som i højeste Grad trænger til at restaureres og rejses; dertil er da de 100 000 Kr., som efter Forslaget paa Finansloven skal stilles til Raadighed, bestemt. Rigsdagen stilles paa den Maade frit overfor Spørgsmaalet om, hvor stor den endelige Sum skal blive, og om man skal bevilge Beløbet i en 2-, 3- eller 4-aarig Periode — jeg gaar ud fra, at en 3-aarig Periode vil være det rigtigste. Dette Forslag om 100 000 Kr. straks til det væsentligste og vigtigste ude paa Frilandsmuseet, hvorved ogsaa fastslaaes, at Museet skal blive liggende, hvor det nu ligger, er tiltraadt af Finansudvalget i det andet høje Ting, og det vil altsaa om faa Dage komme til dette høje Ting.

Hvad Pengene angaar, har Finansministeriet ment det rigtigst i selve Lovforslaget at søge lovfæstet, hvorledes Pengene skal tages, nemlig ved Udstedelse af Statsobligationer til en Rente af ikke over 5 pCt. Der har fra visse Sider i det andet høje Ting været nogen Betænelighed ved, at skaffe Midlerne